

ΠΙΓΚΟΥΪΝΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΑ ΝΕΑ ΤΩΝ ΟΜΑΔΩΝ ΜΑΣ

◇ Η 7η ΟΝΑ έκανε μιá επιτυχή έκδρομη στον Ναύσταθμο και από κεί γύρω στην Σαλαμίνα την 10-6-45.

◇ Η 40η Ο.Π.Α. είχε διήμερη έκδρομη στον Διόνυσο στις 2-6-45

◇ Η όμας προσκόπων του Συστήματος 'Υμη-του στίς 29-4-45 έκανε επίδειξη τών γνώσεων τών προσκόπων της, στήσιμο άντισκήνων, έγκατάστασι μαγειρείου, άσυρμάτου τηλεγράφου, Α' βοηθειών και έγκατάστασι του ίστού της σημαίας. Παρέστησαν οι άρχές, οι γονείς, πολλοί κάτοικοι, ο Π. έφορος κ Μαρινάρος και άρχηγός 'Αθηνών. Τόν άπολογισμό της εργασίας έκαμε ο άρχηγέυων κ. Ουίλλιαμ Πανās και ο έφορος επήνεσε αυτήν. Έδωσαν υπόσχεσιν 8 πρόσκοποι της νέας ομάδος υπό τον κ Γιάννακιν. Ο άρχηγέυων έξήρε την σημασίαν της υποσχέσεως και ηυχήθη εις τους προσκόπους να έχουν παράδειγμα την άδελφήν ομάδα. Ο άκέλας κ. Δημητρακόπουλος μίλησε εμπνευσμένος από την έορτή τών Βαίων. Τέλος ο Μ. Πανās υπέδειξε την σύστασιν έπιτροπής γονέων ητις και κατηρτίσθη. Ο πρόεδρος της κοινότητος προσέφερε υπέρ του συστήματος 50.000 δραχ. ως πρώτην δόσιν και κτίριον διά την λέσχη της ομάδος.

◇ Μετά την έγγραφην πολλών νέων προσκόπων στην 11η Ο. Π. Πειραιώς από αυτήν ιδρύθηκε νέα ομάδα υπό την άρχηγίαν του πρώην άρχηγού του Ναυστάθμου κ. Π. Παλέριου.

◇ Όταν επρόκειτο να επιβιβασθεί για την Ρόδο η Α. Μ. ο 'Αντιβασιλεύς 70 ναυτοπρόσκοποι της 3ης, 11ης και 13ης Πειραιώς παρετάχθησαν με έπικεφαλής τον ύπαρχηγό της 11ης κ. Λύρα στον Σταθμό του 'Ηλεκτρικού άπ' έξω για να τον υποδεχθούν.

◇ Η 7η Ο.Π.Α. Πιπαιθεοδώρου είχε έκδρομη στο Πέραμα στις 3-6-45.

◇ Η όμιλις του Ψυχικού έδωσε την υποσχέση της σε μιá ώρα τελετή στην όποια παρέστη και ο πρόεδρος του Σ.Ε.Π.

◇ Στην Ναύπακχο οργανώθηκαν οι πρόσκοποι. Τους βοηθούν πολύ μερικοί 'Αγγλοι στρατιώτες. Τους έχουν δώσει και στολές

◇ Στην Κέρκυρα υπάρχουν 8 ομάδες προσκόπων και 2 ναυτοπροσκόπων. Πάντοτε στην Κέρκυρα ημάζε πολύ ο προσκοπισμός και τώρα πάλι το προσκοπικό πνεύμα έχει άναπτυχθεί σημαντικά.

◇ Μετά την διοργάνωση του Σώματος 'Ελληνίδων 'Οδηγών όλες οι ομάδες επαναλαμβάνουν την υποσχεσή τους.

◇ Η 13η όμας 'Οδηγών 'Αθηνών είχε την τελετή της υποσχέσεώς της την Τετάρτη 13 'Ιουνίου.

◇ Ο Ραδιοφωνικός Σταθμός 'Αθηνών μεταδίδει κάθε Παρασκευή στις 6.15 το άπόγευμα την ώρα του προσκόπου. Η ώρα της οδηγού όπως πληροφορηθήκαμε άνεπισημως μεταδίδεται κάθε Τρίτη άπόγευμα στις 6. Αυτήν διοργανώνει κάθε φορά και μιá όμας οδηγών.

ΘΗΒΑ - ΛΕΒΑΔΕΙΑ

◇ Στην Θήβα και Λεβαδεία άντιηγούν τα γνωστά μας προσκοπικά τραγούδια. Πριν από τρεις περίπου μήνες άρχισε η προσκοπική άναγέννηση σ' αυτές τις δυο πόλεις. Τυχερά ήταν τα παιδιά τους, που το τάγμα έθνοφυλακής που υπηρετεί ο άρχηγός του 1ου συστήματος 'Αθηνών Π. Δουκάκης, έμεινε άρκετόν καιρό στις παρά πάνω πόλεις 'Αμέσως άρχισε την έτοιμασία στελεχών. Με την βοήθεια κι' άλλων προσκόπων έθνοφυλάκων κατώρθωσε να δώσει στην Θήβα 2 ομάδες προσκόπων και 1 λυκοπούλων. Επίσης όργάνωσε μιá διάλεξη στην όποια εξέθεσε τι είναι ο προσκοπισμός και τι επιδιώκει. Η εντύπωση από την διάλεξη ήταν πολύ καλή και άμέσως όλοι οι πολίτες άρχισαν να υποστηρίζουν τους προσκόπους με ευχαρίστηση. Δημιουργήθηκαν τοπικοί προ. σύνδεσμοι που διορίζονται τώρα από το Σ.Ε.Π. Διορίστηκε βοηθός του π. έφορου στην Βοιωτία ο κ. Κωστόπουλος, παλιός άρχηγός.

Σε μιá πολύ καλή κατασκήνωση στους Δελφούς με άρχηγό τον Κάστορα, πήραν μέρος 40 πρόσκοποι της Θήβας, 40 της Λεβαδειάς, 7 βαθμοφόροι της 7ης Ο.Ν.Α. και 2 της 1ης Ο.Π.Α.

ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΤΟΥ ΠΕΡΙΚΛΗ ΠΕΡΡΩΤΗ

◇ Την Κυριακή 27-5-45 έγινε το μνημόσυνο του 1-δουτου του κλάδου της εκπαίδευσης στο Σώμα μας Περικλή Περρωτή. Μερικές γραμμές για τη ζωή του και τη δράση του σās αναφέρουμε παρα κάτω. Στο μνημόσυνο παρέστη το Δ. Σ. του Σ. Ε. Π., ο έφορος, μιá από τις ομάδες της 3ης ΟΝΑ και άντιπροσωπείες τών ομάδων 'Αθηνών. Με λίγο λόγια γεμάτα από άγάπη και θαυμασμό εξιστόρησε ο έφορος εκπαίδευσεως κ. Μακρής τη ζωή και τη δράση του άειμνήστου Περικλή Περρωτή Τελείωσε υποσχόμενος πώς το έργο που άρχισε έκείνος θά βοή κατάλληλη συνέχεια στο σημερινό Σ.Ε.Π.

Π Ι Γ Κ Ο Υ Ϊ Ν Ο Σ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΗΣ ΕΝ/ΤΙΑΣ ΠΙΓΚΟΥΪΝΩΝ ΤΗΣ 3^{ΗΣ} ΟΜΑΔΟΣ ΝΑΥΤΟΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α' : 1936-39

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' :

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ :

ΑΛ. Ι. ΖΑΝΝΟΣ
ΚΟΥΜΠΑΡΗ 5 - ΤΗΛ. 58.938

ΕΓΓΟΣ 4ον - ΦΥΛΛΟΝ 35ον

15 Ιουνίου 1945

Τιμή Φύλλου δρχ. 50

ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ

Δέν πάει πολύς καιρός πού γιά τελευταία φορά οι άνθρωποι άπέναντι στους ανθρώπους φροντίζαν νά βρούν τόν καλύτερο τρόπο γιά νά σκοτώνουν τούς ανθρώπους. Σήμερα μόλις έχει σταματήσει αύτή ή πράξη κι' εμείς οι πρόσκοποι, αύτοι πού ζήσαμε στον πόλεμο και κάναμε τά πρώτα μας βήματα στην Ειρήνη στεκόμαστε γιά νά γυρίσουμε πίσω, νά γυρίσουμε μπρός και νά δούμε ποιά ήταν, ποιά θά έπρεπε νά ήταν και ποιά θά πρέπει νά είναι ή στάση μας άπέναντι σ' όλα αύτά πού έγιναν, πού γίνονται και πού θά γίνουν.

"Όταν γιά πρώτη φορά άκούσαμε τή λέξη πόλεμος μάς θύμισε τόσα και τόσα πούχαμε διαβάσει και άκούσει γι' αυτόν, όλα αύτά τά είχαμε κλεισει μέσα μας και τούς είχαμε δώσει τήν ήρωική μορφή τής φαντασίας μας. "Έτσι λοιπόν ή πρώτη μας συνάντηση μ' αυτό τό γεγονός δέν ήταν παρά μιά άναπόληρη, μιά φαντασία πού γρήγορα είδαμε τό πόσο διαφέρει από τήν πραγματικότητα. "Η άγριότητα και ή σκληράδα πού συναντάς όταν βρεθείς πραγματικά μπροστά σ' αυτό τό φαινόμενο σέ κάνει νά σκεφτείς καλά πώς θά πρέπει νά τό αντιμετώπισεις μέ κάποιον άλλο τρόπο διαφορετικό άπ' όσους ήξερες ως τώρα.

"Όπως μπροστά σέ κάθε καινούργιο έτσι και τότε μπροστά του σταθήκαμε και θυμηθήκαμε πώς μιά μέρα μπροστά στους καινούργιους μας φίλους είχαμε σηκώσει τό χέρι στον προσκοπικό μας χαιρετισμό και δώσαμε τό λόγο μας νά θάλουμε τά δυνατά μας γιά νά βοηθήουμε κάθε άνθρωπο και σέ κάθε περίπτωση.

Και νά τώρα πού ύπήρχαν άνθρωποι σ' αυτόν τόν κόσμο πού δέ μπορούσαμε μά και δέν θέλαμε νά τούς βοηθήσουμε. "Ήταν οι έχθροι μας αύτοι, εκείνοι πού πραγματικά θέλαν τό κακό όχι μονάχα τό δικό μας αλλά και όλόκληρης τής κοινωνίας πού ζούσαμε. Θέλαν νά βλάψουν όχι μονάχα έμάς, αλλά και τ' άδέλφια μας και τούς γονείς μας και τούς γείτονες, όλους τέλος πάντων τούς ανθρώπους πού γνωρίζαμε και αγαπούσαμε. "Ήταν άνθρωποι μέ ξενικές συνήθειες μέ διαφορετικούς τρόπους και έλεγαν κι' αύτοι πώς βρισκαν δίκαιο αυτό πού έκαναν.

"Εμείς σταθήκαμε σ' αυτό τό σταυροδρόμι γιά νά σκεφτούμε. Δέν τό καταφέραμε τότε γιατί ή άγάπη γιά όλους αυτούς τούς γνωστούς, ή θαδεία μας πίστη στην πατρίδα πού μάς είχε γεννήσει δέν μάς άφισε νά σκεφτούμε. Μέ τό κεφάλι μπροστά ριχτήκαμε σέ μιά όλόψυχη προσπάθεια μέ μοναδική σκέψη νά δώσουμε τό καλύτερο στους καλύτερους, σ' εκείνους δηλαδή πού γνωρίζαμε γιά καλύτερους.

"Έτσι πέρασαν έξη μήνες έντατικής δουλειάς, χαρούμενης δουλειάς πού δούλεψε τήν νίκη και τήν χαρά. Τά έρωτηματικά μας είχαν σβύσει γιατί γύρω-γύρω βλέπαμε ανθρώπους μέ ψυχή νά εργάζονται έντατικά γιά ένα σκοπό και πιστέψαμε τότε πώς ό σκοπός αυτός είναι μεγάλος, ήταν ό δικός μας σκοπός τής μεγάλης άγάπης ανάμεσα στους ανθρώπους τής αιώνιας άγάπης πού φτιάχνει τόν άνθρωπο μέ τή χαρούμενη προσκοπική ψυχή. "Έτσι μάς βρήκε ή βαρεία δυστυχία και τότε άπόλυτα πιστέψαμε πώς είχαμε δίκαιο. Αύτοι οι ξένοι θέλαν πραγματικά νά μάς

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΑ

Ο γλάρος άφησε μία στριγγιά φωνή και πέταξε μακριά. Τό φτερά του γοργοσάλεψαν για λίγο και έπειτα τεντώθηκαν. Έσκισε τόν ήάερα μ' άφάνταστη μεγαλοπρέπεια. Ήταν ό όμορφος, ό άγνός άγγελιοφόρος τής χαράς. Πέρα, χαμογελώντας δειλά, λουζμένα στόν άφρό του κύματος, προσμένουν τά Δωδεκάνησα τό μήνυμα τής εύτυχίας.

φέρουν τή δυστυχία, και τότε οι πρόσκοποι, όλοι οι πρόσκοποι σκύβαν μπροστά στή δουλειά, στή μεγάλη δουλειά πού τούς μερίμενε, τή δουλειά τής βοήθειας.

Σ' όλόκληρη έκείνη τή σκοτεινή έποχή τής κατοχής χωρίς κανένα ξεχωριστό διακριτικό και μέ μόνο στήριγμα τήν παληά έκείνη ύπόσχεση, παιδιά μικρά, άντρες όλοι αύτοι πού πριν φορούσαν τήν προσκοπική στολή, ριχτήκαν στό έργο τής βοήθειας του άνθρώπου. Ήτανε πλούσιες οι εύκαιρίες για καλές πράξεις. Και πρέπει νάμαστε περίφανοι πού λίγες άπ' αυτές τίς εύκαιρίες χάσαμε. Πέρασαν και κείνα τά χρόνια, ήρθε τό φως, ήρθε ή Ειρήνη και τώρα πού ήρθε έφερε μαζί της και τίς παληές έκείνες έρωτήσεις πού μείναν χωρίς άπάντηση γιατί δέν ύπήρχε καιρός για άπάντηση.

Σήμερα δά τό σκεφθούμε αυτό γιατί για μάς είναι κά τι σπουδαίο. Άς βάλουμε όμως μια τάξη στή σκέψη μας. Τι είμαστε έμείς; Πρόσκοποι. Και τί πιστεύουμε; Πι-

Σπαρμένα δώ κι' έκει, ανάμεσα στίς πρασινάδες και στήν γαλανή θάλασσα μοιάζουν μέ πετράδια του γυαλού, φρεσκοπλυμένα άπ' τό κύμα και λαμπυρίζοντας μέ χιλια δυό χρώματα στό φως του ήλιου. Τά όνόματά τους, θυμίζουν παληές μελωδίες, τραγουδιαμένες άπ' τόν 'Απόλλωνα, ίσως κι' άπ' τόν Μαρσά. Κι' ανάμεσα σ' αυτά, τό καύχημα και τό καμάρι των Δωδεκάνήσων, ή Ρόδος. Στο λιμάνι της στημένος ό Κολοσσός, ένα άπό τά έφτά θαύματα του κόσμου, έδειχνε στά καράβια τό δρόμο. Ή φωτιά πού έκαιγε στόν πυρά του ήταν ή ίδια πού κάθε βρόδου άνάβονταν στήν 'Ακρόπολη πρds τμήν τής 'Αθηνάς. Ήταν ή φωτιά τής μητέρας 'Ελλάδας. Πέρασαν χρόνια, αίώνες όλάκεροι, τήν Ρόδο τήν πάτησαν χιλιάδες κατακτητές, ό Κολοσσός γκρεμίστηκε, χάθηκε στήν θάλασσα, άχέρταγη τόν ρούφηξε ή άμμος. Μά τό φως του δέν χάθηκε, δέν έσβυσε. Έμεινε στίς καρδιές των κατοίκων της και όλων των Δωδεκανησίων. 'Ακοίμητη φωτιά, άναμμένη στόν βωμό τής πατρίδας.

Ο γλάρος έφτασε. Χαρούμενο σκορπίστηκε τό μήνυμα τής λευτεριάς. Τό κύμα τό ψιθύρισε στήν άκρογιαλιά, ή άκρογια-

στεύουμε πώς ανάμεσα στους άνθρώπους πρέπει νά βασιλεύει άγάπη, φιλία. Πώς σέ κάθε ανθρώπινη ζωή πρέπει νά βρίςκει σπίτι ή εύτυχία και τό γέλιο.

Σήμερα ός σταδούμε ξανά μπροστά στους άλλοτινούς και στους καινούργιους μας φίλους, ός σηκώσουμε και πάλι τό χέρι μας ψηλά και ός πούμε πώς δά βάλουμε τά δυνατά μας νά δοΰμε όλους τους άνθρώπους σά φίλους μας άγαπητούς, νά βοηθήσουμε κάθε άνθρωπο και σέ κάθε περίπτωση, πώς δά δείξουμε τό δρόμο τό δικό μας σέ πολλούς, σέ τόσους πολλούς ντόπιους και ξένους πού αύριο και ποτέ νά μή βρεθούν άλλοι νά ζητούν τό κακό μας.

Άς δώσουμε τό χέρι στους κακούς και τήν καρδιά μας στους άδύνατους, ός δώσουμε χαρά και γέλιο και δάναμη σέ όλους πού μάς περιστοιχίζουν και άς τούς κάνουμε νά νοιώσουν πώς σάν τή δικιά μας εύτυχία πού πιστεύουμε σ' αυτή, δέν ύπάρχει άλλη μεγαλειότερη

ΚΟΝΤΑ ΣΕ ΜΙΑ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΗ ΣΥΝΓΡΟΦΙΑ

Σ'ένα μεγάλο άγγλικό βαπόρι γεμάτο τιμημένους φαντάρους μας, μιά παρέα γελαστή και χαρούμενη κάθεται στη πλώρη του καραβιού και με βλέμμα γεμάτο νοσταλγία παρακολουθεί τὰ γραφικά έλληνικά άκρογιάλια πού ξεχωρίζουν σιγά σιγά στον καθαρό όρίζοντα.

Ή από τον τρόπο πού συζητούν, από τή λεπτότητα πού φέρονται μετοξύ των, κάτι μου κινεί τήν περιέργεια και πλησιάζω ν' άκούσω τί άραγε νά λένε με τόσο ένδιαφέρον.

Ή συντροφιά δέν είναι μεγάλη. Τέσσερα γερά και σφιχτοδεμένα παλληκάρια, γεμάτα θέληση και ζωή και στη μέση ένας άκόμη πού φαίνεται σαν μεγάλος άδελφός των. "Όλοι είναι ύποξιοματικοί τής δοξασμένης Ταξιαρχίας του Ρίμινι και τὰ στήθη των κοσμεϊ τó έμβλημα τής Ήθηνάς, τής θεάς τής σοφίας.

Στέκομαι με διακριτικότητα κοντά τους με τó δικαίωμα του συναδέλφου και συμπολεμιστή δέ κοινούς άγώνες για τή δοξασμένη μας πατρίδα και προσπαθώ νά

λιά τó σφύριξε στο κύμα, κι' αυτό στίς πρασινάδες, στα δένδρα, στα πουλιά. Άσάλευτος τó άκουσε στην φωλιά του ó τυφλοπόντικας, χαρούμενη τó φλυάρησε κίτσα, τó θρήνησε τó παληό ίταλικό διοικητήριο. Κι' άπλώθηκε ή χαρά στα νησιά.

Ξέσπασε ó λαός σέ ζητωκραυγές. Ή σκλησιά πέρασε στο παρελθόν. «Θυμάσαι τότε...» είπε ή κοπέλλα στη φίλη τής, «θυμάσαι τότε...» τραγουδά κι' ή βρύση. «Θυμάσαι, θυμάσαι, θυμάσαι» ξεφωνίζει όλη ή φύση. Ή Παναγιά χαμογελάει στην έκκλησιά μέσα. Ό γλάρος τ' άκούει όλα αυτά, μά δέν μπορεί νά μείνει, πρέπει νά γυρίσει πίσω.

Άκούραστος πετá πάνω από στερηές και θάλασσες. Φέρνει δεύτερο μήνυμα χαράς των νησιωτών. Στίς έκκλησιές τους ψάλλουν, ανάθουν φωτιές παντού. Άπό μακριά μιά σάλπιγγα άκούγεται. Και τότε ένώ ή σιωπή βασιλεύει στο νησί, γίνεται ή ύποστολή τής σημαίας, τής Ελληνικής σημαίας. Πάλι με χρόνους με καιρούς, πάλι δικά μας είναι.

X. K.

άκούσω τί σκέψεις έχουν οι συνάδελφοί μου, ύστερα πού, από τόσα χρόνια ξενιτειάς, γυρίζουμε στην έλεύθερη τώρα πατρίδα μας.

Και άκούω τó μεγαλύτερο νά λέγη: «Έχουμε νά ιδωθούμε από τον Τάραντα από τή μέρα πού όλοι μαζί παρακαλέσαμε τήν Παναγία για τή νικη τής Ταξιαρχίας μας. Άπό τή μέρα πού λάβαμε μέρος στη μάχη δέν σκεπτόμουνα τόσο τον έαυτό μου όσο σάς. "Ότι θα έκτελούσατε στο άκέραιον τó καθήκον σας ήμουνα άπολύτως βέβαιος. Γνωρίζω καλά τή ψυχούσθησή σας. Σας γνωρίζω από παιδιά, από τὰ χέρια μου πήρατε τὰ διακριτικά τής τιμημένης στολής του ναυτοπροσκόπου. Ξέρω κάθε σας προτέρημα και κάθε σας ελάττωμα. Έγώ πρώτος σάς έβγαλα τó παιδικό φόβο από μέσα σας. Σας ανέπτυξα τήν αγάπη για τήν πατρίδα μας, τή παρατηρητικότητα για κάθε τι πού γίνεται γύρω μας, τὰ άλτρουϊστικά αισθήματα

Ξέρω πώς όσο σκληροί είσθε στον έχθρό όταν κι' αυτός κρατάει όπλο, τόσο γενναίοψυχοι και ίπποτικοί φέρεσθε σ' αυτόν όταν ταπεινωμένος και με τὰ χέρια ψηλά ζητá τó έλεος σας. Ξέρω πώς μαζί του θα μοιράσατε τή κουραμάνα σας, τó συσσίτιό σας και ότι άλλο τήν ώρα τής μάχης είχατε μαζί σας.

Γι' όλα αυτά ήμουνα βέβαιος. Άλλά... πόσο περιμένα νά σάς δω και πάλι κοντά μου. Μιά μέρα θα γυρoουμε στο νησί μας. Έκει έχουμε άλλη δουλειά, οι δικόι μας, τὰ πειó μικρά άδέλφια μας μάς περιμένουν. Πόσα δέν έχουμε νά έκτελέσουμε. Θα βρούμε έρείπια ύλικά, ψυχικά, Άπό μάς περιμένουν πολλά. Η νέα γενναά έχει ανάγκη από οδηγούς όπως σεις για νά έμπνευσθί και νά μεγαλοουργήση όπως και σεις».

Παρακολουθώ με προσοχή τὰ λόγια αυτά του συναδέλφου μου και σκέπτομαι τί δεσμούς άραγε νά έχη με τους άλλους και τον άκοϋν τόσο προσεκτικά. Φαίνονται σαν νά τον λατρεύουν, σαν νά άσκη σ' αυτούς μιά μεγάλη έπιρροή. Στὰ μάτια των παρατηρώ ένα λαμπερό δάκρυ.

Μένω κοντά στην συντροφιά νά δω τί

ἀπάντησιν θά λάβη στά λογία του. "Ένας ἀπό τούς συναδέλφους τοῦ ἀπαντᾶ :

« Ἄρχηγέ μου, ξέρεις πῶς πάντα σ' ἀκουῦμε καί σέ κάθε δύσκολη περίστασις ζητοῦμε τή γνώμη σου, πού γιά μᾶς εἶνε Νόμος. "Ὅπως μᾶς ὀδηγοῦσες στά πρώτα μας βήματα, ὅπως μᾶς δίδαξες τόσα καί τόσα πού εἶναι χρήσιμα ὄχι μόνο ὅσο εἴμυστον παιδιᾶ ἀλλά καί σ' ὅλη μας τή ζωή. ἔτσι καί τώρα, ὅταν, μέ τό καλό γυρῖσουμε στό νησί μας, πάλι θά σταθοῦμε κοντά σου, συμπαραστάται καί βοηθοί σου. Τώρα περισσότερο ἀπό κάθε ἄλλη φορά νοιώσαμε τή μεγάλη ἀξία τοῦ προσκοπισμοῦ. Πόσες φορές στά δύσκολα χρόνια τῆς ξενιτειᾶς δέν σιτηριχθήκαμε ἀποκλειστικά στόν Νόμο τῶν προσκόπων. Πόσες φορές δέν σιάθηκαν ὀδηγός τὰ λόγια σου καί πόσες φορές μόνο μέ τή σκέψη ὅτι μᾶς παρακολουθεῖς δέν ἀποφύγαμε ἐπικίνδυνες καμπές στήν πολυτάραχη ζωή τῆς Μέσης Ανατολῆς ».

Μίλησαν καί οἱ ἄλλοι, μέ τή σειρά τους, στό γέρο τῆς καλῆς αὐτῆς συντροφιάς πού, καλή τύχη ἔφερε μέχρις ἐκεῖ τὰ βήματά μου καί ζοῦσα καί γώ σάν σέ μυσταγωγία, σάν σέ ἀθῶα ἐξομολόγησι καλῶν ἀδελφῶν πρὸς τόν πρῶτο τῆς οἰκογενείας των.

Δέν κρατήθηκα καί ρώτησα ἕνα ἀπό τὰ καλά αὐτά παιδιᾶ πού μᾶς συνέδεσε φιλία ἀδελφική στό μεγάλο ἐργαστήρι τοῦ πολέμου. « Μά τόση λοιπόν ἐπίδρασις εἶχε σέ σᾶς ἡ ὠραία αὐτή ἰδεολογία καί τόση ἀγάπη τρέφετε στόν ἀρχηγό σας, πού καί σήμερα ἀκόμη ὕστερα ἀπό τόσους κόπους ἀπό τόση πείρα αὐτῆ ζωῆ καί τόσες γνώσεις, θελετε ἀκόμη νά εἴσθε πρόσκοποι μέ τόση ἀφοσίωσι στά ἰδανικά σας καί τόσο αὐθόρμητο σεβασμό στόν παλιό ἀρχηγό σας ; »

« Ναί », μου ἀπήντησαν μέ μιᾶ φωνή τὰ τέσσαρα παλληκάρια τῆς συντροφιάς, ἐνῶ ὁ γέρος ἔσκυβε ἤσυχος τό κεφάλι του χαρουμενος γιά τὰ καλά του ἀδέλφια.

« Μόνο » σάν ζῆσι κανεῖς ἐντατικά τή προσκοπική ζωή, μέ ὅλες τίς χαρῆς καί τίς δυσκολίας καί γίνη κάποτε ἄνδρας δυνατός καί τίμιος πολίτης, μόνο τότε θά καταλάβη τήν ἀξία τοῦ συστήματος αὐτοῦ καί τήν ἐπίδρασι πού ἔχει στους νέους, κάθε κοινωνικῆς τάξεως καί κάθε πνευματικῆς ἀναπτύξεως ».

Ἐφίγα, γοητευμένος, ἀπό τή καλή

ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ

Μεγάλο νυχτερινό παιχνίδι πού χρειάζεται παρατηρητικότητα, ψυχραιμία καί ἀποφασιστικότητα

ΥΠΟΘΕΣΗ

Ἀνακινοῦται στους παῖκτες ὅτι ἕνα φοβερό φάντασμα λεηλατεῖ μιᾶ περιοχὴ καί σκορπίζει παντοῦ τὸν τρόμο. Ὁ ἀρχηγός τοῦ παιχνιδιοῦ ἔχει τὸ καθήκον νά καταστρέψει τὸ φάντασμα καί ἔχει κάθε λόγο νά πιστέψει ὅτι πρόκειται περὶ ἐνὸς κακοποιοῦ τοῦ ὁποίου ἔξορι περίπου καὶ βλάσκειται τὸ καταφύγιο. Ἐχοντας τὸ ζῆλον παρακολουθεῖ ἀνήμερα σὲ δάση καί χωράφια τὸ εἶδε νά ἐμφανίζεται στὰ περίχωρα τοῦ κρυφύγειοῦ του. Τρέχοντας ὅμως ἔσκιε τὸ σάββανο πὸν τὸ σκέπαζε καί τὰ κομμάτια του ἀφῆσαν καθαρὰ ἴχνη πὸν μποροῦν νά ὀδηγήσουν σὲ καταφύγιο.

ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΟΥ ΠΑΙΧΝΙΔΙΟΥ

Ὁ ἀρχηγός τοῦ παιχνιδιοῦ ἔχοντας ἐξηγήσει τὴν ὑπόθεσι, δίνει τὴν ἐντολή στόν κάθε παίκτη διαδοχικά νά ἀνακαλύψει τὸ καταφύγιο καί νά τὸ κάψει. (Γι' αὐτὸ δίδεται μιᾶ φωτοβολίδα, ἕνα βεγγαλικὸ ἢ καί τι τέτοιο γιά νά ἀναφτεῖ μόλις γίνη ἡ ἀνακάλυψι τοῦ κατα-

αὐτῆ συντροφιά ἐνῶ στόν ὀρίζοντα διαγράφονται ὄλο καί καθαρῶτερα ἡ γραφικὲς ἀκρογιαλιές τοῦ Σαρωνικοῦ.

Σὲ λίγο ἡ γνώριμος ἀγαπημένης γωνιῆς τῆς Ἀθήνας πού, ἐπὶ τέσσαρα χρόνια βλέπαμε νοσταλγικά μόνο μέ τὴ φαντασία μας, θά εἶναι ζωντανὴ πραγματικότης.

Μ' ὅλη μου τὴν καρδιά εὐχομαι κάθε πρόδο σὲ Σῶμα τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων πού τρέφει τέτοιους βλαστοὺς στους κόλπους του. Στους φίλους δὲ καί συμπολεμιστάς μου νά δρέψουν καί στὴ νέα των αὐτῆ προσπάθεια ὅταν θά γυρῖσουν σὲ νησί τους, τόσες δάφνες ὅσες καί στὰ πεδία τῶν μαχῶν, γιά τὴ τιμὴ καί τὸ μεγαλεῖο τῆς μεγάλης μας Μάννας, τῆς δοξασμένης Ἑλλάδος.

M. I. N.

T. E. Σάμου

φυγίου).

(1) παίκτης ξεκινά μόνος μέσ' τή νύχτα, ακολουθεῖ τὰ κομμάτια τοῦ σαββίνου (σειρά κουρελιῶν ἀπὸ ἄσπρο πανί ἢ χαρτί πού διακρίνονται μέσα σέ μιὰ νύχτα καθαρή) ὥσπου νά φτάσει μιὰ μικρὴ σημαία πού φέρει τὸ σημεῖο τοῦ καταφυγίου ἢ ἓνα ἄσπρο σκιάχτρο. Φτάνοντας ἐδῶ ἀνάβει τὸ βεγγαλικὸ καὶ μετὰ ξεκινά γιὰ τὴν κατασκήνωσιν ὅσο τὸ δυνατόν γρηγορώτερα.

Φάντασμα εἶναι ἓνας ἄλλος παίκτης πού ἔχει μαζί του καὶ δύο βοηθοὺς. Τριγυρνᾷ γύρω στὰ ἴχνη πού ακολουθεῖ μοναχικῶς ὁ ἰχνηλάτης καὶ κυττάζει νά τὸν τρομάξει μὲ ὅλα τὰ δυνατὰ μέσα (θόρυβος κλειδιῶν πού τσακίζονται, ὑπόκωφα μουγκίσματα, σφυρίγματα, κτλ.) μὲ τὸν σκοπὸ νά τὸν κάνει νά παρατηθῆ τῆς προσπάθειάς του νά γυρίσει, ἢ νά χάσει τὰ ἴχνη.

Σημείωση. — Ἄν εἶναι ἐπιτήλιο τὸ φάντασμα, ἀφίνει τὴν σιωπὴν τοῦ δάσους νά ἐπιδράσει πάνω στὰ νεῦρα τοῦ ἰχνηλάτου καὶ δὲν παρουσιάζεται παρὰ σπάνια ὅταν ὑποψιάζεται ὅτι ὁ ἀντίπαλος διστάζει καὶ ἀνησυχεῖ.

Ἄν ὁ ἰχνηλάτης μπορέσει καὶ ἀναγνωρίσει κανένα ἀπὸ τὰ φαντάσματα πρωτοῦ γυρίσει κερδίζει 10 βαθμοὺς γιὰ κάθε ἀναγνώρησιν, τὸνναντίον χάνει 1 βαθμὸ γιὰ κάθε λεπτὸ πού θὰ ἀργοπορήσει περισσότερο ἀπὸ τὸν πιὸ γρήγορο παίκτη.

Τὰ ἴχνη εἶναι ἀπαραβίαστα καὶ δὲν πρέπει νά μεταβιηθοῦν ἀπὸ τὰ φαντάσματα.

Η ΠΛΗΜΜΥΡΑ

Σὲ ἓνα κολυμβητήριον ἢ καὶ νησάκι κοντὴν στὴν παραλία ἢ στὴν ἀκρὴν ἑνὸς ὄμιου ἀνακινουῦνται στοὺς προσκόπους ὅτι μιὰ πλημμύρα θὰ σκεπάσει τὰ πάντα. Πρέπει νά φύγουν ὅσο τὸ δυνατόν γρηγορώτερα γιὰ νά φθάσουν σ' ἓνα καταφύγιον στὴν ἀπέναντι ἀκτὴ πού εἶναι σημειωμένο μὲ μιὰ σημαιοῦλα. Οἱ παίκτες τοποθετοῦνται σὲ μιὰ γραμμῆ, μὲ τὸ σύνθημα τῆς ἐκκινήσεως βιάζονται νά γδυθοῦν, νά φορέσουν τὸ μπανιερό τους, μεταρρίχνονται στὸ νερὸ κρατώντας τὰ ρούχια τους πάνω στὸ κεφάλι τους, διασχίζουν τὴν ἀπόστασιν ἄφου φθάσουν στὴν ἄλλη ἀκτὴ πρέπει νά σκουπιστοῦν, νά ντυθοῦν καὶ νά τρέξουν σιτὸ καταφύγιον μὲ στεγνὰ ρούχια. Κάθε μέρος ρούχου βρεμμένου ἐπιβαρύνει τὸν παίκτη μὲ μιὰ ποινή

Μετάφραση

ΟΙ ΖΟΥΛΟΥ ΠΕΡΠΑΤΟΥΝ ΤΡΑΓΟΥΔΟΝΤΑΣ

«Ὅταν οἱ Ζουλοὺ περπατοῦν, δίνουν μιὰ θαυμάσια ἐντύπωσιν, γράφει ὁ Ἄρχιεπίσκοπος, καὶ ποτέ μου δὲν θά ξεχάσω τὴν ἡμέρα πού εἶδα, γιὰ πρώτη φορά, μιὰ στρατιὰ τους σὲ πορεία.

Γιὰ νᾶμαι εἰλικρινῆς τὴν ἀκουσα πρὶν νά τὴν δῶ.

Γιὰ μιὰ στιγμή νόμισα ὅτι ἔπαιζε ἀρμόνιον ἐκκλησιᾶς, ὅταν ὁ θαυμάσιος ἤχος τοῦ τραγουδιοῦ τους ἔφθανε σ' αὐτιά μου ἀπ' τὴ γειτονικὴ κοιλάδα.

Καὶ τότε, τρεῖς ἢ τέσσερις μακρυὲς σειρὲς ἀπὸ μαύρους πολεμιστὲς φάνηκαν. ἀκολουθώντας σὲ φάλαγγες τοὺς ἀρχηγούς των, ὄλοι φορώντας ἄσπρα καὶ μαύρα φτερά στὸ κεφάλι, κρατώντας «ἀσοίτζες» ἢ κοντάρια πού δοτραφταν στὸν ἥλιον καὶ σ' ἀρογγυλεμένες ἀσπίδες σκεπασμένες μὲ δέρμα βωδίου κουνώντας ρυθμικὰ μὲ τὸ περπάτημα.

Ἡ «Χορωδία τῆς Ἰνγκουάμα», παιγμένη μὲ ἀρμόνιον θά σᾶς ἔδινε μιὰ καλὴ ἰδέα τῆς μουσικῆς τους ποῦθγαινε ἀπὸ τέσσερις χιλιάδες καθάριους λάφυγγες.

Σὲ μιὰ ὀρισμένη στιγμή κάθε ἄνδρας χτυποῦσε τὴν ἀσπίδα του μὲ τὸ ράπαλό του κι' ἔκανε ἓνα κράτο σὸν θροντή.

Σὲ ἄλλο πάλι διάστημα, πηδοῦσαν σὸν ὄλογα ἢ σαλτάρανε ὄλοι μαζί στὸν ἀέρα.

Τὸ θέαμα ἦτον θαυμάσιον καὶ ἡ ἐξάσκηση τέλεια.

Πίσω ἀπ' τὸ στρατὸ ἐρχότανε ἓνας δευτέρος, ἀπ' ἀγόρια, κουβαλώντας στὸ κεφάλι τὰ τυλιγμένα χορτάρια στρώματα, τὰ ξύλινα προσκέφαλα καὶ τὰ παγούρια τῶν ἀνδρῶν.

Αὐτὰ τὰ ἀγόρια μὲ τὸ νά περπατοῦν πίσω ἀπ' τὸ στρατὸ, παρακολουθώντας μάχες, δίνοντας πρῶτες βοήθειες στοὺς πληγωμένους καὶ μαγειρεύοντας τὸ σιτιστικόν. μάθαιναν ὄλα, πῶς νά γίνουον καλοὶ πολεμιστὲς.

Ἦταν οἱ πρόσκοποι τοῦ ἔθνους των».

Μετ. Γ' Λάρου 3ης Β'

●● ΤΙ ΦΤΙΑΧΝΕΙΣ ΜΕ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΣΟΥ ●●

ΤΟ ΡΟΛΟΪ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗΣ

Είμαι σίγουρος ότι ξέρεις πόσο χρήσιμο είναι το κοντάρι σου. Και σε τί δὲ σου χρησιμεύει! Νὰ φτιάξεις ἕνα φορεῖο, νὰ κρατᾶς τὴν ἰσορροπία σου ὅταν περνᾶς ἕνα ρυάκι περπατώντας ἀπάνω σὲ χαμηλὲς πέτρες, νὰ κάθῃσαι ὅταν τὸ γῶμα εἶναι ὑγρὸ, νὰ φτιάξεις ἕνα σωρὸ κατασκευές, ἀλλὰ ἴσως νὰ μὴν ξέρεις ὅτι χρησιμεύει καὶ σὲν ρολοῖ.

Καὶ ὅμως δὲν ἔχεις παρὰ νὰ τὸ στερεώσεις ἐντελῶς κατακόρυφα σὲ ἕνα μέρος ὅπου τὸ βλέπει ὁ ἥλιος, σὲ ἕδαφος ὀριζόντιο. Τώρα ἡ μόνη ὑπόλοιπη δουλειὰ δὲν εἶναι παρὰ τὴν πρώτη μέρα νὰ προσέξεις νὰ σημειώνεις κάθε ὥρα μὲ τὴν βοήθεια ἑνὸς ρολογιοῦ ποῦ πέφτει ἡ σκιά τοῦ κονταριοῦ καὶ νὰ χαράξεις τὸ ἕδαφος.

Καλὸ θὰ ἦταν ἂν οἱ γραμμὲς ποῦ χάραζες εἶχαν διαφορετικὸ χῶμα ἀπὸ τὸ χῶμα τοῦ ἕδαφους, αὐτὸ τὸ πετυχαίνεις μὲ λίγο ἀσβέστη. Ἀκόμα πιὸ ὠραῖο θὰ ἦταν ἂν οἱ γραμμὲς ἦταν καμωμένες ἀπὸ μικρὰ πετραδάκια.

Τὸ ρολοῖ αὐτὸ εἶναι ἀρκετὰ ἀκριβὲς γὰρ μᾶς ποῦ δὲν θὰ τὸ μεταχειρισθῆμε παρὰ γιὰ μίαν ἐβδομάδα ἢ δεκαπέντε μέρες τὸ πολὺ. Τὸ κακὸ εἶναι ὅτι δὲν μπορεῖ βέβαια νὰ δείχνει τὴν ὥρα πρὶν τις 6 τὸ πρωῖ ἕως τις 7.30 τὸ βράδυ.

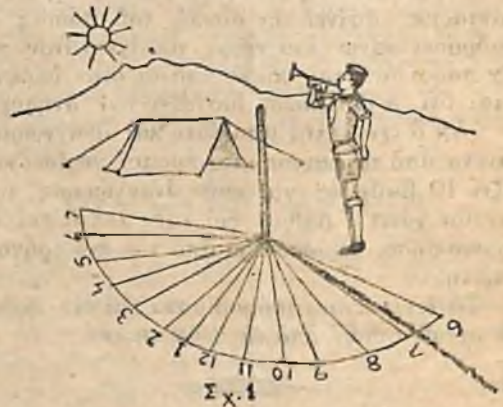
Χρήσιμο θὰ ἦταν αὐτὸ τὸ ρολοῖ ἢ κοντὰ στὴν σκηνὴ τοῦ ἀρχηγοῦ γιὰ νὰ ἐκτελεῖται μὲ

ἀκρίβεια τὸ πρόγραμμα ἢ κοντὰ στὸ μαγειρεῖο ὅπου εἶναι ἀπαραίτητο ἕνα ρολοῖ.

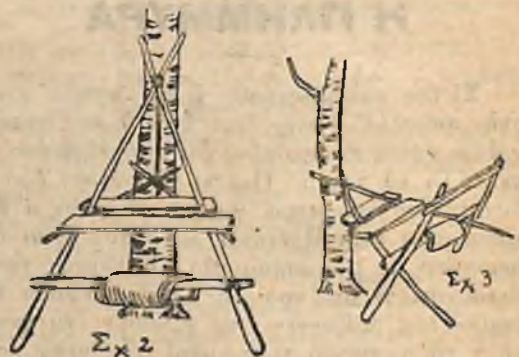
Σημ.— Προσέξτε νὰ τὸ κουρδίξετε τακτικά, ἀλλὰ ὄχι πολὺ μὴπως σπάσει τὸ ἐλατήριο.

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ

Ἐνα σκέτο τρίγωνο ἀπὸ τρία κοντάρια (μακρύτερα ἀπὸ προσοκοπικά) ἀκουμπισμένα σὲ ἕνα δένδρου. Κάθεται κανεὶς στὸ πιὸ κοντὸ κοντάρι τὸ ὀριζόντιο ἀφοῦ ἀκουμπήσει πρῶτα ἀπάνω

Σχ. 1

Σχ. 2

Σχ. 3

μὴν κουβέρτα διπλωμένη γιὰ μεγαλύτερη ἀνάπαυση. Ἐνα μικρὸ τραπέζι ἀπὸ δύο σανίδιο εὐκόλα μπορεῖ νὰ προστεθεῖ (βλέπε σχῆμα 2). Ἀκόμα καὶ μίαν ῥάχη γιὰ νὰ ἀκουμπάει κανεὶς (σχῆμα 3).

ΣΤΗΛΗ ΟΔΗΓΩΝ

ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΣ

Λίγοι είναι οί άνθρωποι πού μπορούν νά ξέρουν σέ κάθε στιγμή τά σημεία του ὀρίζοντος: Ἀνατολή, Δύση, Βορρά, Νότιο καί ὁμως αὐτή ἡ ἱκανότης τοῦ προσανατολισμοῦ μᾶς εἶναι περισσότερο χρήσιμη ἀπ' ὅτι φαντάζεται ἐκ πρώτης ὄψεως κάθε μιά σας.

Ὅταν πηγαίνετε νά νοικιάσετε σπίτι τὸ πρῶτο πράγμα πού πρέπει νά προσέξετε εἶναι ὁ προσανατολισμός του, γιὰ νά εξακριβώσετε ἂν θὰ ἔχετε ἥλιο ἢ κρῦο κλπ.

Ὅταν βγαίνετε ἀπὸ τὸ σπίτι σας τὸ πρῶτὸ ἀπορεῖτε ἂν θὰ πάρετε μαζί σας ὀμπρέλλη· δὲν θὰ ἀποροῦσατε ἂν μπορούσατε ἀσφαλῶς νά ξέρετε ὅτι ὁ ἄνεμος πού φυσᾷ εἶναι βορριάς, πού δὲν φέρνει βροχή.

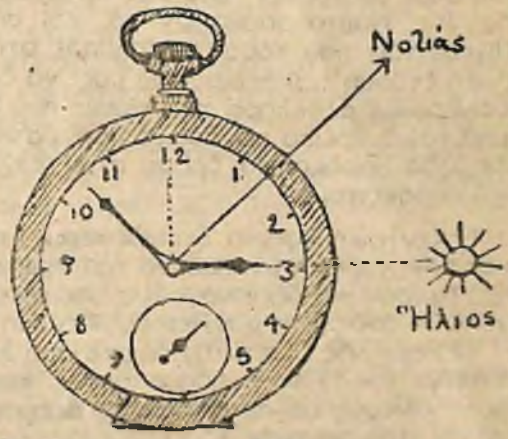
Ἄν ξέρετε ὅτι τὸ Φάληρο βλέπει στὸ νοτιὰ καὶ ἡ πλάξ τῆς Γλυφάδας στὸν μαῖιστρο θὰ ξέρετε πότε θὰ εὔρετε μπουνάτσα στὸ Φάληρο καὶ πότε στὴ Γλυφάδα πρὶν πάρετε τὸ ἓνα ἢ τὸ ἄλλο λειοφασεῖο.

Ἄν οἱ ξένοι εἶναι δικαιολογημένοι νά μὴν ἔχουν ἱκανότητα προσανατολισμοῦ ἐμεῖς οἱ Ἑλληνες μὲ τὴν ποικιλίαν τοῦ ὀρίζοντος δὲν δικαιολογοῦμεθα. Τὰ βουνά, οἱ λόφοι μας, τὰ

νησιά μας εἶναι φυσικὰ σημάδια πού δὲν πρέπει νά διαφεύγουν τὴν προσοχή μας.

Ποιά Ἀθηναία δὲν βλέπει μπροστά της τὴν ψηλότερη κορυφή τῆς Πάρνηθας, τὴν Καραμπόλα, πού δείχνει βορριά, τὸν Εὐξωνο, τὴν κορυφή τοῦ Ὑμητιοῦ, πού δείχνει περίπου Ἀνατολή, τὸν Κορυδιλλὸ στὴ Δύση καὶ τὴν Αἴγινα στὸ Νοτιὰ;

Δὲν ξεχνοῦμε ὁμως βεβαίως καὶ τὰ ὄργανα πού μᾶς βοηθοῦν νά βρούμε τὰ σημεία τοῦ

Τὸ ρολοῖ πνεξίδα

Ἐνα ρολοῖ μᾶς δείχνει τὴν γραμμὴ Β. Ν. ὅταν κρατιώνιας τὸ ὀρίζοντιο, στρέψουμε τὸν ἠροδείκτη τοῦ πρὸς τὸν ἥλιο. Τότε ἂν διχοτομήσουμε τὴν γωνία τοῦ ἠροδείκτη μὲ τὴν γραμμὴ πού ἐνᾶνει τὸ 12 μὲ τὸ κέντρο τοῦ κύκλου τοῦ ρολοιοῦ ἡ διχοτόμος αὐτὴ μᾶς δείχνει τὸν Νοτιὰ.
(Βλέπε ἀνωτέρω σχῆμα).

ὀρίζοντος ὅπως τὴν πνεξίδα καὶ τὸ ρολοῖ. Το ρολοῖ μᾶς βοηθεῖ ἀκόμη γιὰτι ξέρομε ὅτι σιὰς 6 τὸ πρῶτὸ ὃ ἥλιος εἶναι στὸ Λεβάντε (Α), σιὰς 9 στὸ Σορόκιο (Ν.Α.), σιὴν 12 σιὴν Ὅστρια (Ν), σιὰς 3 στὸν Γαρμπῆ (Ν.Α.), σιὰς 6 μ. μ. στὸν Πουνέντε (Δ)

Ἀντιστρόφως μὲ τὴν πνεξίδα βρίσκουμε τὴν ἄρα Ἐννοεῖται ὅτι γιὰ νά εὔρομε τὰ πνερά πάνω μὲ τὴν ἀκρίβεια πρέπει νά ξέραμε ὅτι ἡ ὄρα μας εἶναι 20' πιδὸ μπρὸς ἀπὸ τὴν φυσικὴ ὄρα καὶ τοῦτο κατόπιν διεθνοῦς συνεννοήσεως.

(Ἀπὸ μία διάλεξη πρὸς τὶς ὀδηγοῦς)

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΠΕΡΡΩΤΗΣ

Κάθε Παρασκευή και ώρα 6.30 ο ραδιοφωνικός σταθμός Αθηνών μεταδίδει την ώρα του προσκόπου που διοργανώνουν και έκτελούν πρόσκοποι.

Στήν έκπομπή της 25-5-45 στο τέλος του προγράμματος ανήγγειλε και το μνημόσυνο του Περικλή Περρωτή δίνοντας και ένα πρόχειρο βιογραφικό του σημείωμα. Θεωρούμε υποχρέωσι μας σαν πρόσκοποι της 3ης Ναυτοπροσκόπων μά και σαν «Πιγκουΐνοι» που τόσομας βοήθησε στην πρώτη έκδοση του περιοδικού μας να δημοσιεύσουμε ολόκληρο το κείμενο που άφορα τον άνθρωπο που έδειξε πραγματικά τον όρθιο προσκοπικό δρόμο στον Έλλη νικό προσκοπισμό.

Η Κεντρική Έφορία Έκπαιδύσεως έτέλεσε την Κυριακή μνημόσυνο του πρώτου της Έφόρου και δημιουργού προσκοπικών σχολείων στον τόπο μας Περικλή Περρωτή.

Ο Περικλής Περρωτής άρχισε από λυκόπουλο το 1920, ανέβηκε όλους τους λυκοπουλικούς και προσκοπικούς βαθμούς για να γίνει άρχηγός το 1932, μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Σώματός μας το 1935 και διευθυντής της εκπαιδύσεώς του το 1937. Πάντοτε διακρίθηκε για την πρωτοβουλία του, την δραστηριότητά του και την εργατικότητα του. Δούλεψε με άφραση στην ομάδα του την 3η Ναυτοπροσκόπων. Έφυγε κατόπιν για το έξωτερικό, όπου μαζί με σπουδές έπίπνευσε κατόρθωσε να φοιτήσει στις προσκοπικές σχολές του CAPY και του GILWELL. Μόλις γύρισε στην Ελλάδα πρωτάρχησε με ένθουσιασμό μία νέα προσπάθεια για τον τόπο μας, τους μεγάλους προσκόπους και έκανε δοκιμαστικά μία άκριτική συντροφιά από 8, που άφοϋ προσέφεραν πολλά για τον έλληνικό προσκοπισμό, στάθηκαν στη διάρκεια του πολέμου και της κατοχής όλοι τους (και δέν μπορεί να είναι σύμπτωσης) ζωντανά παραδείγματα τόλμης, αυτοθυσίαις και ήρωϊσμού. Δύο μάλιστα που για την έξοχη δράσι τους δά μας δοθή άλλη μέρα εύκαιρα να μιλήσουμε, έδωσαν και αυτή τή ζωή τους.

Ο Περρωτής έκτός από τους άκριτες του, όργάνωσε όμιλεις, έξεδωκε βιβλία, ίδρυσε τις σχολές Φοινίκων, όργάνωσε με

ΜΙΑ ΝΑΥΤΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ

Ύστερα από τόσα χρόνια που ή θάλασσα ήταν κλειστή για μάς τους ναυτοπροσκόπους, το φετεινό καλοκαίρι μάς δίνει μία καινούργια χαρά. Τή χαρά της ναυτικής έκδρομής. Πολύν καιρό τώρα μαθαίναμε τά χίλια δυό κομμάτια της θάρκας και τους πρόχειρους χειρισμούς πάνω σε ξένα ύλικά που μάς νοίκιαζαν τις κυριακές οι βαρκάρηδες. Τώρα όμως ήρθε ή στιγμή μας. Ένα μεγάλο μέρος από την γνώση που άποκτήσαμε το χρησιμοποιήσαμε για να έτοιμάσουμε τή θάρκα μας.

Άν θυμάμαι καλά ο «Πιγκουΐνος» στο προηγούμενο φύλλο του σας είπε μερικές λεπτομέρειες πάνω στις δουλειές που χρειάζονται να γίνουν για να πέσει μία θάρκα στη θάλασσα. Η δικιά μας έκανε το μπάνιο της κιάλας, στανιάρισε και προχές το σάββατο ήταν έτοιμη για το πρώτο της ταξειδι.

Δέν δά σου κρύψω βέβαια πώς το πρώτο αυτό ταξειδι μάς ένθουσίασε όλους

άλλα λόγια την προσκοπική εκπαίδευση του Σώματος.

Σ' ολόκληρη τή ζωή του ήταν ο άνθρωπος που δέν λογάριζε τον κόπο και το δημιουργικό του έργο και το προσκοπικό του παράδειγμα δά μείνουν άξέχαστα στον προσκοπισμό μας.

Η μνήμη του άς συμβολίζει όπως συμβόλιζε και το πρόσωπό του, για μάς που τον γνωρίσαμε, τά ρητά των τριών κλάδων του προσκοπισμού :

Πάντα πρόθυμος
Πάντα έτοιμος
Πάντα ύπηρετών

γιατί τύχαινε να είναι και η πρώτη μας ναυτική έκδρομή. Όλοκληρη την προηγούμενη εβδομάδα την ξοδέψαμε σε διάφορες προετοιμασίες που σκοπό είχαν να μας εύρουν έτοιμους για το Σαββατοκύριακο.

Ήρθε η άγ α αυτή ημέρα και νωρίς το απόγευμα χρησιμοποιώντας τον ευνόϊκό μπάτη ξεκινήσαμε. Δεν είμασταν η μόνη βάρκα της ομάδας γιατί η ομάδα μας έχει δύο βάρκες και τέσσερις ένωμοτιες που τις γεμίζουν. Έτσι λοιπόν ξεκινήσαμε. Σκπός μας ήταν να φτάσουμε στο Καθούρι το βράδυ πριν νυχτώσει. Θα σάς πω κιόλας ότι φτάσαμε στην ώρα μας αλλά έχω υποχρέωση να σάς πω ακόμα ότι ο δρόμος μας δεν ήταν τόσο εύκολος. Το ναυτικό μεγάλο παιχνίδι που παίξαμε πηγαινόντας ήταν γεμάτο από νάρκες και χίλια δυό εμπόδια, έτσι λοιπόν αναγκαστήκαμε να χρησιμοποιήσουμε όλη τη σοφία που χρόνια τώρα μαζεύουμε για να κάνουμε τους απαραίτητους έλιγμούς.

Οι υποστροφές και αναστροφές παίρναν και διναν ενώ συγχρόνως είχαμε το νου μας να βλέπουμε την κίνηση στην παραλία και να επισημαίνουμε τα πλοία, τις βάρκες και τα ιστιοφόρα που εμφανίζονταν σε όρατή απόσταση για να ανακαλύψουμε ίχνη των λαθρεμπόρων που κυνηγούσαμε. Περιττό να σάς πω ότι χρειάστηκε να κολυπήσουμε και με βουτιά από την επιφάνεια της θάλασσας να πιόσουμε το σήμα που μας είχε αφήσει το δυστυχισμένο δῦμα. Στο τέλος μάλιστα κατεβάσαμε το πανιά και χρησιμοποιήσαμε τα κουπιά μας για να μπορέσουμε να δώσουμε μάχη με το λαθρεμπορικό που είχε τον αιχμάλωτό μας.

Αυτό το κάναμε γιατί στον ὄρμο που μας οδήγησαν τα σήματα δεν είχε καθόλου ἄερα και χρειάζόταν ταχύτητα και Ικανότητα για έλιγμούς. Εύτυχως που το καταφέραμε καλά γιατί θα μας στενοχωρούσε πολύ ν' ἀφίσουμε στα χέρια αυτών των κακών ανθρώπων τα παιδι της ένωμοτίας μας που μας είχαν ἀρπάξει. Βέβαια πρέπει να ὁμολογήσουμε πώς κι' αυτός μας βοήθησε με τους περιέργους τρόπους που βρήκε για να μας κάνει να ἀκολουθήσουμε την πορεία των ἀπαγωγέων του.

Έτσι λοιπόν το βράδυ με το ἥλιοβοσileμα βρεθήκαμε στο Καθούρι. Το στήσιμο τῆς πρόχειρης κατασκήνωσῆς μας δεν

βάστηξε και πολύ γιατί ἀπό τῆν προηγούμενη επίδειξη τῆς ομάδας μας είχαμε συνιδίσει να στήνουμε τα ἀντίσκηνά μας σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα. Πάντως σε 1/2 ὥρα ἀπό τότε που ρίξαμε τῆν ἄγκυρα ἢ κατασκήνωσή μας ἦταν ἔτοιμη, με τὸν Ιστό της και τὰ μαγειρεία που ἔδειχναν τὰ πρώτα σημεῖα ζωῆς ἐτοιμάζοντας τὸ βραδυνὸ μας φαγητό.

Οι ένωμοτιες πήγαν στὰ ἀντίσκηνά τους για να ἐτοιμάσουν τῆν βραδυνή φωτιά ἐνῶ ὁ ἀρχηγὸς ξεκίνησε για μιὰ βόλτα στὰ περίχωρα. Οι κακές γλώσσες ἔλεγαν πὼς ἐτοιμάζει παιχνίδι για τῆν ἐπομένη.

Τὸ βράδυ στῆ φωτιά ὁ ἀρχιλαθρεμπορος εἶχε τῆν εὐεργετική του βέβαια, ἀλλὰ ἐκεῖνο που μᾶς ἄρεσε τὸ περισσότερο εἶναι ἓνα καινούργιο ναυτικὸ τραγουδι που μᾶς ἔμαθε ὁ ὑπαρχηγὸς μας. Τραγουδιέται ἀπὸ δύο ομάδες και εἶναι ἓνα παλιὸ ὑδρέϊκο τραγουδι.

Μετὰ τις ἔννιά τὸ βράδυ ὄλοι κοιμῶταν ἐκτός ἀπὸ τοὺς σκοποὺς που φύλαγαν τις βάρκες και τὸ ὑλικὸ πούχαμε θγάλει στῆν ἀκρογιαλιά. Τῆν Κυριακὴ ἀπὸ νωρίς τὸ πρωῖ ξυπνήσαμε, ἦταν ἡ πρωῖνὴ γυμναστική και ψάρεμα ἢ πρωῖνὴ μας ἀνάπαυση. Έτσι οἱ ένωμοτιες διαγωνίστηκαν μεταξύ τους ποῖα θὰ κάνει τῆν καλύτερη κακαβιά. Ἡ ψαρόσουπα αὐτὴ ἔχει καλλίτερη γεύση ὅταν γίνεται ἀπὸ μικρὰ ψάρια σάν κι' αὐτὰ που πιόσαμε με τῆν καδετῆ μας. Τῆν Κυριακὴ τὸ πρωῖ μερικοὶ πούθελαν να πάρουν τὸ πτυχεῖο κολυμβητοῦ ἐξασκήθηκαν στῆς ἀπαιτήσεις του και ἔκαναν ἔκλεινο που, ὕστερα στὸ παιχνίδι που παίξαμε τῆν ὥρα τοῦ μπόνιου, μᾶς περίμεναν σε διάφορα σημεῖα τῆς ἀκρογιαλιᾶς για να μᾶς δώσουν τις κατάλληλες ὁδηγίες. Περιττό να σάς πω πὼς σ' αὐτὸ τὸ παιχνίδι βρήκαμε τῆν εὐκαιρία να πλουτίσουμε τῆ συλλογὴ τῆς ένωμοτίας μας με καινούργια ὄστρακα που μᾶς ἔλλειπαν — ἐξερευνήσαμε μιὰ σπηλιά και καταλάβαμε πὼς εἶχε δικιο ὁ ἀρχηγὸς μας ὅταν μᾶς ἔλεγε πὼς οἱ καλοὶ ναυτοπρόσκοποι ξέρον να κολυμποῦν με ὄλους τοὺς τρόπους, γιατί για μιὰ στιγμή χρειάστηκε να πλησιάσουμε ἀπαραίρηται και τότε εὐχάριστα χρησιμοποιήσαμε τὸ πρόσθιο βουτώντας ἀδόρυβα ὅσο βαστοῦσε ἡ ἀναπνοή μας.

Τὸ μεσημέρι φάγαμε σὸ λύκοι γιατί ἡ θάλασσα μᾶς ἀνοιξε τῆν ὄρεξη. Έτσι κατὰβροχθίσαμε τῆν κακαβιά μας και τὸ φαῖ

ΣΕΛΙΔΑ ΛΥΚΟΠΟΥΛΩΝ

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΜΠΑΛΟΥ

Δέν υπάρχει ανάγκη νά σοῦ εἰπῶ πολ-
λά γιά τόν Μπαλοῦ, ξέρουμε ἕνα σωρό
ἱστορίες γι' αὐτόν. Εἶναι ἡ ἀγαθὴ γρηά
ἀρκούδα πού διδάξε στόν Μόγλη τόν νό-
μον τῆς ζούγκλας. Γι' αὐτό ὁ χορός τοῦ
Μπαλοῦ σέ βοηθεῖ γιά νά θυμᾶσαι τόν νό-
μο τῶν Λυκοπούλων.

Γιά ν' ἀρχίσετε, σχηματίζετε κύκλο πα-
ρατάξεως μέ τό παράγγελμα: Μπαλοῦ,
πού σᾶς δίνει ὁ Ἀκέλας, κάθε Λυκόπουλο
κάνει στροφή δεξιά ἢ ἀριστερά ἔτσι ὥστε
νά βρεθῆ ὁ ἕνας πίσω στόν ἄλλο· βημα-
τίζετε σέ κύκλο μέ ρυθμό ἐνῶ τραγου-

πού εἶχαμε προβλέψει ξεκινώντας, χωρίς
νά μάς κάνει ἐντύπωση ἡ αὐξηση αὐτῆ
τοῦ φαγητοῦ. Μετά τό φαγητό ὕπνος. Τί
ώραίο πράμα νά κοιμᾶσαι, μέ τήν ἀλήθεια,
ὅταν μάλιστα ξέρεις πῶς σέ λίγο ἔχεις νά
κάνεις ἀγῶνες μέ τίς ἄλλες δύο ἐνωμο-
τίες. Μετά τό λύσιμο τῆς κατασκήνωσης
καί τήν ἐξαφάνιση τῶν ἰχνῶν ξεκινήσαμε
γιά τό γυρισμό ἔχοντας γιά σκοπό νά φτά-
σομε πρῶτοι σ' ὁ τέρμα τοῦ ταξειδιοῦ
μας. Ἀλλά δυστυχῶς ὄλα δέν πῆγαν καλά
καί οἱ ἄλλες δύο ἐνωμοτίες μάς κέρδισαν.
Ὅταν φτάσαμε πίσω οἱ ἀντίπαλοι μας εἶ-
χαν βγάλει κιόλας τήν βάρκα τους καί τήν
ἐπλεναν. Πάντως ὁμως μάς ὑποδέχτηκαν
μέ μιά καινούργια κραυγή πού εἶχαν βρεῖ
στό διάστημα τῆς ἐπιστροφῆς.

Ἔτσι τέλειωσε μιά ἐκδρομή πού χρόνια
τήν περιμέναμε καί νομίζω πῶς στό τέλος
τῆς εἶχαμε κάθε διάθεση νά τήν ξαναρ-
χίσουμε.

Π.

δατε τό γνωστό τραγοῦδι τοῦ Μπαλοῦ.
Μήν ξεχνᾶς ὅτι παριστάνεις τόν Μπαλοῦ,
δηλαδή ἕνα χοντρό γερικό ζῶο, γεμάτο
καλωσύνη, πού ἐνῶ περπατεῖ συνήθως μέ
τά τέσσερα, ἔχει ἀνασηκωθεῖ στό πίσω
πόδια του καί φοβάται μή χάσει τήν ἰσορ-
ροπία του καί ξαναπέσει στό τέσσερα.

Τό ὕφος σου εἶναι σοβαρό μέ ὄλο κα-
λωσύνη. Περπατᾶς λοιπόν μονοκόματα καί
μέ μεγαλοπρέπεια πατάς ὀλόκληρο τό
πέλμα, ἡ κοιλιά εἶναι πρὸς τά ἔξω, τά χέ-
ρια μισοσηκωμένα ἐμπρός σάν τά σηκω-
μένα πόδια τῆς ἀρκούδας, τό σαγόνι ψηλά,
κυττάξεις δεξιά καί ἀριστερά μέ ὑπερηφά-
νεια καί καλωσύνη. Τραγουδᾶς μέ φωνή
δυνατή, βαθεῖά καί σοβαρή, ὥστε καθέννας
ν' ἀκούει τά λόγια καθαρά.

Τά βήματά σου καί οἱ κινήσεις τῶν χει-
ριῶν σου ἀκολουθοῦνε τόν ρυθμό τοῦ τρα-
γουδιοῦ. Πρόσεχε μή γελᾶς καί μή κάνεις
γκριμάτσες, γιατί τότε δέν παίζεις τόν
ρόλο σου.

Ὅταν ὁ Ἀκέλας δώσει τό παράγγελμα
νά σταματήσετε, κάθε λυκόπουλο σταμα-
τά ἀμέσως· παύει νά παριστάνη πιά τόν
Μπαλοῦ καί γυρίζει πρὸς τό κέντρον σέ
κύκλο παρατάξεως σέ στάσι προσοχῆς σάν
λυκόπουλο. Πρέπει νά μάθης καλά, ὄχι
μόνον νά παριστάνης τήν ἀρκούδα, ἀλλά
καί νά ξαναγίνεσαι ἕνα φυσικό χαρούμενο
λυκόπουλο μέ τό χαμόγελο στό στόμα ἀ-
μέσως μόλις παύει ἡ παράστασις.

Ἀμα μάθετε καλά τό χορό αὐτό μπο-
ρεῖτε νά προχωρήσετε γιά ποικιλία καί σέ
ἄλλες φιοῦρες μέ τό ἴδιο πάντοτε τρα-
γοῦδι:

1. Ἄντι νά κρατᾶς τά χέρια σου ἀνα-
σηκωμένα τά φέονεις (ἐνόσφ τραγουδᾶς
τόν πρῶτο στίχο) ἀκριβῶς πίσω ἀπ' τ' αὐ-
τιά σου μέ τίς χουφτες ἀνοικτές πρὸς τά
ἐμπρός, ὅπως κάνουν ὅταν δέλουν ν' ἀ-
κούσουν καλά. Ὅταν τραγουδᾶς τόν δεύ-
τερο στίχο κλείνεις τ' αὐτιά σου μέ τά χέ-
ρια σου. Μέ τίς θέσεις αὐτές τῶν χειριῶν
σου θέλεις νά δείξης ὅτι βάζεις τά δυνα-
τά σου γιά ν' ἀκούς καλλιτέρα τόν γερο-
λυκο, ἐνῶ ἀντίθετα κλείνεις τ' αὐτιά σου
γιά νά μήν ἀκούς τόν ἑαυτό σου. Τό βῆμα
σου εἶναι ὅπως σοῦ ἐπερίγραψα πάρα πά-
νω: βῆμα ἀρκούδας.

2. Φέρνεις τά χέρια σου σάν χωνί γύρω
στό στόμα σου γιά ν' ἀκούση ὄλος ὁ κό-
σμος τόν νόμο τῶν λυκοπούλων. Τραγου-

(Ἐνέχεια εἰς τὴν 14ην σελίδα)

ΓΡΑΜΜΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥΣ

Ἄγαπητοὶ ἀδελφοὶ Πρόσκοποι,

Μὲ παρακάλεσαν νὰ γράψω κάτι γιὰ τὸ περιοδικό σας. Ὅταν ἐγίνε αὐτὴ ἡ παράκληση μοῦ εἶπαν ὅτι ὅπως εἶχα ἐπισκεφθῆι διάφορες χῶρες στὰ λίγα χρόνια ποὺ μόλις πέρασαν, θὰ μπορούσα χωρὶς ἄλλο νὰ μιλήσω γιὰ τὴν ἐνεργητικότητα τῶν προσκόπων κατὰ τὸν καιρὸ τοῦ πολέμου.

Δυστυχῶς οἱ ἀπαιτήσεις τῆς ὑπηρεσίας σπάνια προσφέρουν εὐκαιρίες ἐπικοινωνίας μὲ τὴν ὀργανωσὶ μᾶς, ἀλλὰ στάθηκε τυχερὸς σὲ δυὸ τρεῖς περιπτώσεις νὰ συναντήσω προσκόπους σὲ ἐνεργὸ ὑπηρεσία.

Στὴν ἀρχὴ τοῦ πολέμου ἦμουν μέλος ἑνὸς πολὺ ἐνεργητικοῦ συστήματος ποὺ εἶχε περίπου 150 Ἀκρίτες, Προσκόπους καὶ Λυκόβουλα. Μὲ τὸ ξέσπασμα τοῦ πολέμου πολλοὶ ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους μπήκαν στὸ στρατὸ καὶ βέβαια ἦταν δύσκολο νὰ βρεθοῦν ἀνθρώποι νὰ συμπληρώσουν τὶς θέσεις τῶν ἀρχηγῶν καὶ τῶν ἄλλων βαθμοφόρων. Ὅσοσο πολλοὶ ἀπὸ τοὺς νεωτέρους ἐξακολούθησαν μὲ μεγάλη ἐπιτυχία. Καὶ σήμερα μετὰ ἐξῆ χρόνια πολέμου ὁ προσκοπισμὸς εἶναι δυνατώτερος ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ στὴν Βρεταννίᾳ καὶ τὰ μέλη του ἔχουν αὐξηθεῖ.

Κατὰ τὸν πόλεμο οἱ πρόσκοποι ἀνέλαβαν πολλὰς δουλειὰς ἐθνικῆς σημασίας τῶν ὁποίων ὀλόκληρη τὴν ἱστορίᾳ δὲν εἶναι δυνατόν ἀκόμα νὰ διηγηθῶ. Στὴ Γαλλίᾳ ἤρθη σὲ μιὰ μικρὴ ἐπικοινωνία μὲ τὸν προσκοπισμὸ, ἀλλὰ τὰ ἐκεῖ περιστατικὰ γρήγορα ἐξαφάνισαν ὅλα τὰ ἴχνη της.

Στὴν Βόρειο Ἀφρικὴ ὁ προσκοπισμὸς ἦταν πολὺ ἐνεργητικὸς. Συχνὰ ἔβλεπε κανεὶς ομάδες προσκόπων ξεκινώντας μὲ τὰ καρτσάκια τους γιὰ διήμερες ἢ καὶ ἐβδομαδιαῖες κατασκηνώσεις στὴν ἐξοχὴ.

Μιὰ ομάδα τὴν ὁποία ἐπισκεφθῆκα μερικὲς φορὰς εἶχε μιὰ θανμάσια λέσχη γεμάτη μὲ τὶς κατασκευὲς ποὺ ἐνθουσιάζουν τὴν καρδιά κάθε προσκόπου, οἱ τοῖχοι ἦταν στολισμένοι μὲ τὶς σημαῖες τῶν συμμάχων καὶ πολλὰς φωτογραφίες γύρω ἀπὸ τοὺς διαφόρους κλάδους τοῦ προσκοπισμοῦ.

Στὸ Djidjelli ὑπῆρχε ἡ 1η Ἀκριτικὴ Συντροφιά τοῦ Djidjelli τὰ μέλη τῆς ὁποίας ἔχονταν ἀπὸ πολλὰς μεριὲς τῆς Βρεταννίας. Ὑπῆρχε μεγάλο πνεῦμα φιλίας καὶ πολλὰς εὐτυχισμένες ὄρες ἔοδεύτηκαν ζωντανεύοντας τὶς ἀνανησεις

μας, μὲ προσκοπικὴ δουλειὰ καὶ γύρω ἀπ' τὴ φωνιὰ τῆς κατοικήωσης.

Ὑπῆρχε ἀκόμη ἐδῶ μεγάλος σύνδεσμος μὲ Γάλλους προσκόπους καὶ ἐκερδίσαμε ἀμοιβαία φιλία ἀπὸ τὴν ἐπαφὴ αὐτῆ.

Στὴν Αἴγυπτο δὲν ἔμεινα πολὺν καιρὸ ὥστε νὰ συναντήσω τὸν προσκοπισμὸ, ἀλλὰ ξέρω ὅτι πολὺ καλὴ δουλειὰ γίνεται ἐκεῖ ἀπὸ πολλὰς πρόθυμες ομάδες.

Ἡ προσκοπικὴ κίνησις ξαναγεννήθηκε στὴν Ἰταλίᾳ καὶ βρῖσκει κανεὶς μεγάλο ἐνδιαφέρον.

Ἡ 1 Ο.Π. τοῦ Μπάρσι εἶναι μιὰ ομάδα μὲ μεγάλο ζῆλο, εἶναι ἡ πρώτη ποὺ ὀργανώθηκε ἀπὸ τὸν καιρὸ τοῦ πολέμου καὶ ὑπόσχεται νὰ κἀν καλὴ δουλειὰ. Στὴν Ἑλλάδα ἔχω δεῖ πολλοὺς προσκόπους ποὺ ὅλο μοιάζουν πρόθυμοι καὶ πολὺ εὐχαριστημένοι τοῦ ξαναγύρισαν στὸν προσκοπισμὸ. Δὲν ἔχω μείνει ἀσκετὸ καιρὸ ἐδῶ γιὰ νὰ ἐρῶ σὲ ἐπικοινωνία μὲ πολλὰς ομάδες, μόλις γράφτηκα στὴν 1η Ἀκριτικὴ Συντροφιά τῶν Βρεταννῶν, ἀλλὰ ἀπ' ὅτι ἔχω δεῖ αισθάνομαι ὅτι ὁ προσκοπισμὸς ἐδῶ ὑπόσχεται νὰ γίνῃ κάτι τὸ σημαντικό.

Σ' αὐτὰς τὶς μέρες ποὺ μεγάλες δυνάμεις μεταβάλλονται, εἶναι καλὸ νὰ ξέρη κανεὶς ὅτι ὁ Προσκοπισμὸς στέκεται πρὸς δυνατόν ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ στὴν χώρα τοῦ ἰδριτοῦ του καὶ ὅτι στὶς χῶρες ποὺ γιὰ λίγο τὸν σκέτασε σκιά, ξαναβγῆκε πάλι ἐξω τὸ φῶς, δυνατόν καὶ λαμπρὸς μὲ νέα παλληκάρια πρὸ πρόθυμα παρὰ ποτὲ νὰ βαστάζουν μὲ ζῆλο τὰ ἰδανικά ποὺ ἔδωσε ὁ Β. Ρ. στὸν κόσμον.

Σίγουρα στὸ 4ον ἀρθρὸ τοῦ Νόμου ἔχουμε τὴν λύση γιὰ πολλὰ ἀπ' τὰ σημερινὰ προβλήματα καὶ φόβους. Ἄν στερεώσουμε γερὰ τὴν Φιλία καὶ τὴν Συνεννόηση δὲν θὰ μᾶς ἀντικρούσῃ ξανά ἡ δυστυχία καὶ τὸ χιῶς ποὺ μᾶς περιτριγυρίζει ἀπὸ παντοῦ.

Σὰν πρόσκοποι ἔχουμε μιὰ μεγάλη εὐκαιρία στὸν «γεννιῶ, νέον κόσμον» Πρέπει νὰ βαστάξουμε λαμπρὴ τὴν λαμπάδα, καὶ νὰ κυττάξουμε νὰ σκορπιστεῖ πλατεῖα τὸ φῶς της.

Ποτὲ πιά δὲν πρέπει τὸ σκοπίδι τῆς ἀμαθείας νὰ σκεπᾶσθ τὴν γῆ.

Σὰς εὐχομαι, πρόσκοποι τῆς Ἑλλάδος, ἐπιτυχία στὶς προσπάθειές σας, καλὰς κατοικηνώσεις καὶ τὸ καλωσορίσετε ξανά στὴν ἀδελφότητα τοῦ Προσκοπισμοῦ.

J. H. B.

ΣΥΝΤΙΟΝΣ

Η ΕΚΔΡΟΜΗ ΜΑΣ

Π Ο Ρ Τ Ο - Ρ Α Φ Τ Η

Πολύ ευχάριστη είναι μιὰ έκδρομή, για τρείς-τέσσερις μέρες και για παραπάνω, στο Πόρτο-Ράφτη. Τό αυτοκίνητο ξεκινάει από την πλατεία Βάθης. Κοστίζει 300 350 δραχμές. "Αμα ρωτήσεις γιατί τόσο ακριβά, δά σου πουν διότι δέν υπάρχει τακτική συγκοινωνία. Κι' όμως κάθε μέρα δύο-τρία αυτοκίνητα περιμένουν για νά φύγουν. Μετά τρείς ώρες ταξίδι φθάνει σ'ό Πόρτο Ράφτη όπου και σέ αφήνει τό αυτοκίνητο στόν κόλπο. Μήν καθίσεις όμως εκεί. Τράβηξε πέρα, πρὸς τὰ δεξιὰ καθὼς ἔρχεσαι, δά φθάσεις σ' ἓνα ἄλλο κόλπο μικρότερο. Ἐκεῖ εἶναι ὡραῖα για νά κατασκηνώσεις.

Τό νερό εἶναι ἑλαφρώς γλυφό, εἶναι όμως ἐξαιρετικά νόστιμο, σου ἀνοίγει και (τό μόνο ἄσχημο ἄμα δέν ἔχεις πολλά τρόφιμα) τήν ὄρεξη.

Γιά συντροφιά δά ἔχεις τίς στάνες πού δά σου προμηθεύουν ὡραιότατο γάλα.

Οἱ χωρικοί εἶναι πολύ φιλόξενοι, μπουρῆς δέ νά τοὺς ἐμπιστευθῆς τό κάθε τι.

Δέντρα ἔχει ἄρκετά, ὄχι πάρα πολλά, εἶναι συγκεντρωμένα ἀπό δῶ κι' ἀπό κεῖ.

Νάρκες βρίσκονται στόν κόλπο, ἀλλά οἱ περιοχές εἶναι κλεισμένες με σурματοπλέγματα κι' ἔτσι δέν ὑπάρχει φόβος.

Στόν γυρισμό παίρνεις τό αυτοκίνητο ἀπ' τόν κόλπο, στο Πόρτο-Ράφτη.

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΜΠΑΛΟΥ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ 12Η ΣΕΛΙΔΑ)

δὰς δυνατότερα και ζωηρότερα ἐνῶ περπατᾷς με μεγάλα και γρήγορα βήματα σύμφωνα με τόν ρυθμό τοῦ τραγουδιοῦ πού γίνεται πιό γοργός.

3. Ἐνῶ τραγουδᾷς τόν πρῶτο στίχο φέρνεις τὰ χέρια σου ἐπάνω ἀπ' τὰ μάτια με τό μεγάλο δάχτυλο κολλητό στό μέτωπο, και τὰ ἄλλα δάχτυλα ἐνωμένα, ὅπως ὅταν θέλεις νά παρατηρήσης. Με τό δεύτερο στίχο φέρνεις τὰ χέρια σου γύρω στό μάτιο σάν νά σχηματίζεις κιάλια. Θέλεις νά δείξεις ὅτι ἓνα λυκόπουλο βλέπει μακριά. Σκύβεις λίγο μπροστά για νά δείξεις τήν προσπάθειά σου νά διακρίνεις. Τά βήματά σου εἶναι ἀργά και μεγάλα, εἶσαι σάν ἀφηρημένος γιατί ἡ προσοχή σου βρίσκεται στό σημεῖο πού παρατηρεῖς.

4. Περπατᾷς με τὰ τέσσερα σάν νά παρακολουθεῖς ἴχνη. Ξαναγίνεσαι ὄρκουδα, ἀλλά αὐτή τή φορά ἐπάνω στό τέσσερα πόδια, τό κεφάλι σου μπορεῖς χαμηλότερα, γυρίζει δεξιὰ και ἀριστερά σάν νά

ΑΠΟ ΤΟΝ

ΒΟΡΕΙΟ ΠΟΛΟ

ΣΤΟΝ ΝΟΤΙΟ

Ὁ ἀρχηγός κάνει μιὰ νυχτερινή ἐπιθεώρηση στίς σκηνές

Στήν ἀποθήκη βρίσκει τόν μάγειρα πού καθόταν και διάβαζε τό περιοδικό τῆς κατασκευῆς ἔχοντας δύο κειά ἀναμμένα.

— Τί ἔπαθες σήμερα, τοῦ λέει, 9.30 εἶναι ἡ ὥρα και σὺ ἀκόμα δέν κοιμάσαι και εοδεύεις και δύο κειά.

— Κάνεις λάθος ἀρχηγέ, δέν εἶμαι και τόσο σπάταλος. Ἐνα εἶναι τό κειά, τώρα μὴ κυτᾷς, ἴσχυο στή μέση για νάχω περισσότερο φῶς!!

μυρίζει τό χῶμα. Τραγουδᾷς σιγά και ἀργά. Στό τέλος τοῦ τραγουδιοῦ κάθεσαι.

Με τό παράγγελμα: «Ἀγέλη», σηκώνεσαι χωρὶς νά βοηθήσης με τὰ χέρια σου και στέκεσαι σέ προσοχή γυρισμένος πρὸς τόν Ἄκέλα σου.

Ἄκέλας

ΕΠΤΑ ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΙ ΟΡΕΙΒΑΤΕΣ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ)

Τό πρωϊ όταν σηκωθήκαμε ήταν κιόλας αρκετά άργά. Τό περίεργο είναι ότι ο καθένας έλεγε ότι ξύπνησε άπ' τ' ά ξεμερώματα άλλα περίμενε νά ξυπνήσουν και οι άλλοι για νά μή

τούς άνησυχήσει. Έννοείται ότι καμιά νύλα δέν είχε γίνει, καθένας μας ήταν πολύ πονόψοχος και διακριτικός και δέν ήθελε νά πειράξει κανέναν.

Τό βέβαιο είναι ότι κοιμηθήκαμε όλοι μονορούφι ώς τις 7 τό πρωϊ μετά τήν χτεσινή μας κούραση. Ή πρωϊνή τουσαλέττα, σέ μιά κοντινή βρύση, έγινε πολύ γρήγορα όπως και τό συγύρισμα τής κάμαράς μας. Ψήθηκε λίγος καφές μέ μιά πρόχειρη φωτιά μέσα σιό τζάκι πού ήταν ακόμα ζεστό και σέ λίγο πήραμε τό πρωϊνό μας. Μετά έτοιμαστήκαμε για νά ξεκινήσουμε για τήν κορφή. Τό ζήτημα ήταν όμως, πώς θά άφίναμε τις κουβέρτες μας και τις βαρείς μας άποσκευές σ' αυτό τό σπίτι, πού όποιος ήθελε μπορούσε νά μπει.

Ό καθένας άρχισε και προσφερόταν νά θυσιαστεί για νά φυλάξει τά πράγματα. Στο τέλος έμεινε ό Γαργαντούας πού δέν αισθανόταν όπως έλεγε πολύ καλά. Φαίνεται είχε φάει χτές λί, ο πιά πολύ άπ' ότι έπρεπε και τό λεπτό του στομάχι είχε διαταραχθεί.

Έμεϊς λοιπόν ξεκινήσαμε μιά και δυό και άνεβαίναμε πρός τήν κορφή. Θα περνούσαμε πρώτα άπό ένα καταφύγιο πάνω στην ράχη του βουνού όπου έπρόκειτο νά είχαν πάει άπό χτές δυό άκρίτες τής ομάδας μας. Πρέπει νά σάς πώ ότι ό καιρός, παρ' όλο πού είχε βρέξει όλη τήν νύχτα, δέν ξέσπασε καθόλου όπως είχαμε έλπίσει, όλο ψυχάλιζε, ό άγέρας φύσαγε δυνατά και τό βουνό ήταν σκεπασμένο μέ σύννεφα

Μετά μισής ώρας πορεία άκολουθώντας τήν πλαγιά μιάς χαράδρας, πλησιάσα

μέ τό καταφύγιο. Σπρώξαμε τήν πόρτα και μπήκαμε μέσα. Ό ένας άπ' τούς δυό άκρίτες ήταν εκεί και έτοιμαζε μέ ένα πολύ άξιοπερίεργο ύφος τήν μεσημεριανή σούπα. Είχε βράση στην άρχή λίγα φασόλια, μετά έριξε μέσα ΕΒΓΕΠ καθώς και λίγη άμερικάνικη. Έμεϊς παρατηρήσαμε και διάφορα άλλα μέσα, καρβουνάκια, σκονάκια, μεγάλη ποικιλία, πού θά έδιναν πολύ νόστιμη γεύση. Έπρόκειτο, έλεγε, νά γίνει ένα θαυμάσιο φαγητό, αλλά δυστυχώς ήταν λίγο και δέν θά μπορούσε νά μάς δώσει νά δοκιμάσουμε.

Αυτή ή δήλωση δέν μας έκοψε πολύ τό κέφι. Ό άλλος άκρίτας, όπως μάθαμε, είχε πάει γά ξύλα λίγο πιά πέρα βγήκαμε έξω και τόν είδαμε νά σέρνει θριαμβευτικά κάτι ρίζες καρβουνιασμένες, τρέξαμε νά τόν βοηθήσουμε και μαζέψαμε κι άλλες πού βρήκαμε εκεί γύρω.

Έντωμεταξύ άποφασίστηκε ότι θά ήταν άδύνατο νά πάμε στην κορφή γιατί τό σύννεφα είχαν κατεβεί πολύ χαμηλά και ήταν τόσο πυκνά ώστε μπορεί νά μή βρισκαμε και τόν δρόμο. Πολλοί ώστόσο είχαν άντιρρήσεις, αλλά πείστηκαν έπειδή και νά άνεβαίναμε δέν θά μπορούσαμε νά θαυμάσουμε τήν θέα και έτσι δέν δάξισε πολύ ό κόπος.

Πάντως χαιρετίσαμε τούς δυό άκρίτες και πήραμε τό δρόμο για τήν περίφημη σπηλιά τής Πεντέλης. Περιπατήσαμε αρκετά, έρευνήσαμε, αλλά δέν βρήκαμε τά ίχνη τής σπηλιάς.

Ό Διγενής πού είχε ξανάρθει δέν μπορούσε νά θυμηθεί τό μέρος. «Όλα έχουν αλλάξει τόσο πολύ, έλεγε. Πού είναι τό δάσος πού ήταν εδώ; Τό ξούρισαν όλο, άδύνατο νά αναγνωρίσω τίποτα».

Άνεβαίναμε, κατεβαίναμε, ό Διγενής έλεγε όλοένα: «Α, νά, άπό κεί μου φαίνεται». Πηγαίναμε άπό κεί αλλά τίποτα. Τέλος ένώ είχα άπομακρυνθεί λίγο άπό τούς άλλους για νά έρευνήσω μου φάνηκε ότι διέκρινα μιά ταμπέλα.

Τό φώναξα του Διγενή και μου παράγγειλε νά προχωρήσω ακόμα λίγο νά δώ τί γράφει. Πήρα λίγο δρόμο, αλλά πλησιά-

ζοντας, με απογοήτευση είδα ότι δεν υπήρχε τίποτα παρά μερικοί βράχοι

"Όταν γύρισα με τα αποτελέσματά μου με τρέλλαναν στα πειράγματα παρ' όλη τή δικαιοσύνη ότι δεν φορούσα τα γυαλιά μου Τέλος αποφασίσαμε ότι βρισκόμασταν κοντά στην σπηλιά και ότι δεν δάταν πολύ δύσκολο, αν είχαμε λίγη ώρα, να τήν ανακαλύψουμε, ή μεγάλη μας πείνα όμως μάς έκανε να Ικανοποιηθούμε με τή σκέψη αυτή και να πάρουμε τήν απόφαση να γυρίσουμε πίσω.

Γύρισαμε πάλι στο καταφύγιο όπου φάγαμε ότι είχαμε φέρει μαζί μας. Μετά ξεκινήσαμε για κάτω, να δούμε τί γίνεται ο Γαργαντούνας Τόν βρήκαμε να κοιμάται τον ύπνο του δικαίου. Φαίνεται τό μεσημέρι δά είχε κάνει καλή διαίτα.-Κουβαλήσαμε πάλι μερικά ξηρά κλαδιά και έτοιμαστήκαμε να πάμε στο μοναστήρι, στην λειτουργία του Έπιταφίου.

Λίγη ώρα αφού φτάσαμε στην εκκλησία έγινε ή περιφορά του Έπιταφίου με τήν βοήθεια πολλών όμπρελλών γιατί είχε αρχίσει κα' πάλι να βρέχει ετύχως ή περιφορά δέ βάζτηξε πολύ, μιά βόλτα έγινε μόνο γύρω από τήν εκκλησία, κι έμεις τρέχοντας γυρίσαμε πίσω κοντεύοντας να γίνουμε πασιά.

Έντωμεταξύ είχαν έρθει κι' οι δύο άκρίτες, γιατί τό καταφύγιο τους δεν ήταν και τόσο βολικό, να συγκατοικήσουν μαζί μας. Αποτέλεσμα αυτού ήταν να μοσχοβολήση ή κάμαρά μας τό βράδυ μετά τό μαγείρεμα αναλόγου φαγητού τους με τό μεσημεριανό. Αυτό δέ μάς ένόχλησε τόσο ώστε να μη μπορούμε να κοιμηθούμε τό βράδυ. Ίσια-Ίσια μετά τό φαγι ξαπλωθήκα-

με άμέσως και μάλιστα προτού κοιμηθούμε επειδή μάς έπιασαν μουσικά δαιμόνια, τραγουδήσαμε. Ασφαλώς αυτό είναι τό καλύτερο όπλο έναντίον των ποντικών, ιδίως αν υπάρχουν καλλιφωνοί όπως μερικοί από μάς ανάμεσα στους τραγουδιστές.

Τό πρωί μετά τήν τακτική τουαλέττα και τό φαγητό έγινε ένας περίπατος στο δάσος για να μαζέψουμε ξύλα. Ύστερα φέραμε νερό από τήν βρύση μέσα σ'έναν τέντζερε για να μαγειρέψουμε φασόλια. "Ένας από τους δύο μαγείρους πού δά μαγειρευαν είμουνα και γώ "Αν μου ζητήσετε τώρα τή συνταγή τής φασουλάδας δεν ξέρω αν δά μπορώ να όπαντήσω ωρίς λάθος. Τότε τήν ήξερα απ' έξω κι' ανακατωτά στα πέντε μου δάχτυλα. Πάντως για να είναι πιο νόστιμη θέλει αρκετό άλάτι και ναναι και λίγο καμένη και για ναναι πιο σίγουρη ή έπιτυχία σας να άργήσετε να τήν έτοιμάσετε ώστε πεινασμένοι αυτοί πού δά τήν φάνε δά την βρούνε έξοσια (Όδηγός Μαγειρικής κεφάλαιο ΧΙΧΙΥ ΙΙΙ).

Μετά τό φαγητό, πού άποδειχτηκε νοστιμώτατο μετά τις πάρα πάνω οδηγίες, έτοιμασθήκαμε για τό γυρισμό. Δέθηκαν οι κουβέρτες, τυλιχθήκαν τα παπλώματα. Μόνο ό τέντζερες αυτή νή φορά έπρεπε να κουβαληθώ στα χέρια επειδή ήταν τρομερά μουρισμένοι.

Κατά τις 3 τό όπόμεμα άποχαιρετήσαμε τον Διγενή και τους δύο άκρίτες πού δά έμεναν κι' άλλο και πήραμε τό λεωφορείο, αυτή τή φορά απ' τό μοναστήρι για κάτω, ένθουσιασμένοι με τήν έκδρομή μας παρ' όλο πού τα δωλασώσαμε στην όρειβασία και έξεγρέυνηση.

Τ Ε Λ Ο Σ

ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ

ΌΛΑ ΤΑ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑ
ΣΑΣ ΕΙΔΗ ΘΑ ΤΑ ΒΡΗΤΕ
ΣΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΛΕΩΝΙΔΑ ΓΑΛΑΝΟΥ

ΠΕΡ ΚΛΕΟΥΣ 32

ΚΟΛΩΝΙΑ

ΑΡΙΣΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
ΧΥΜΑ

φαρμακείον

ΠΑΝΟΣ ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Όμόνοια

ΘΩΝΗ